

132

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 27 maja 1966 r.

w sprawie zasad zaszeregowania średniego personelu medycznego, kontrolerów sanitarnych i techników dentystycznych do odpowiednich szczebli uposażenia podstawowego.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) i § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia średniego personelu medycznego (Dz. U. Nr 20, poz. 124) oraz § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia techników i uprawnionych techników dentystycznych (Dz. U. Nr 20, poz. 125) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zależności od szczególnych warunków pracy, ustala się w myśl § 2 ust. 1 i § 21 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia średniego personelu medycznego (Dz. U. Nr 20, poz. 124) i § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia techników i uprawnionych techników dentystycznych (Dz. U. Nr 20, poz. 125) 5 szczebli uposażenia podstawowego dla średniego personelu medycznego, 3 szczeble stawek uposażenia podstawowego dla techników i uprawnionych techników dentystycznych i 2

szczeble uposażenia podstawowego dla kontrolerów sanitarnych.

§ 2. Dla średniego personelu medycznego, opłacanego według szczebla i grup określonych w § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia średniego personelu medycznego (Dz. U. Nr 20, poz. 124), ustala się następujące zasady zaszeregowania:

1. Do szczebla „A” zaszeregowuje się pracowników zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia i zakładach pomocy społecznej (komórkach organizacyjnych) nie wymienionych w ust. 2—5.

2. Do szczebla „B” zaszeregowuje się pracowników zatrudnionych:

- 1) w zakładach (pracowniach) rentgenologicznych, fizjoterapeutycznych, zakładach medycyny sądowej, zakładach anatomopatologicznych lub prosektorjach;
- 2) w zakładach leczniczo-zapobiegawczych przy zakładach pracy, w których przysługiwał dodatek specjalny według stawki „D” na mocy zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie wysokości dodatków specjalnych dla pracowników zatrudnionych w zakła-

dach społecznych służby zdrowia i zakładach pomocy społecznej w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia oraz zasad wypłacania tych dodatków (Monitor Polski Nr 96, poz. 522);

- 3) w innych zakładach leczniczo-zapobiegawczych przy zakładach pracy, w przychodniach międzyzakładowych, w obwodowych przychodniach przemysłowych i poradniach higieny pracy, w wojewódzkich przychodniach lub poradniach przemysłowych, w przychodniach lekarskich przy okręgowych stacjach ratownictwa górniczego oraz w Ośrodku Badań Lekarskich przy Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego, jeżeli występują w nich szczególne warunki pracy; decyzje o zaszerogowaniu pracowników tych jednostek do szczebla „B” podejmuje wojewódzki wydział zdrowia i opieki społecznej na podstawie opinii wojewódzkiego inspektora sanitarnego i inspektora pracy zarządu stacjami ratownictwa Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia; wydział zdrowia i opieki społecznej szczebla wojewódzkiego prowadzi rejestr wydanych w tej mierze decyzji;
- 4) w Instytucie Hematologii na sali szokowej i oddziale leczenia oparzeń.

3. Do szczebla „C” zaszerogowuje się pracowników zatrudnionych:

- 1) w zakładach lub komórkach organizacyjnych skórnovenereologicznych;
- 2) w szpitalach, klinikach, oddziałach (pododdziałach, przy łóżkach wydzielonych w odrębnych salach) dla dzieci lub noworodków, w domach małych dzieci, w prewatoriach dla dzieci do lat 3 lub w żłobkach z wyjątkiem żłobków sezonowych;
- 3) w ośrodkach reanimacji.

4. Do szczebla „D” zaszerogowuje się pracowników zatrudnionych:

- 1) w szpitalach, klinikach i oddziałach (pododdziałach, przy łóżkach wydzielonych w odrębnych salach) zakaźnych;
- 2) w zakładach lub komórkach organizacyjnych przeznaczonych wyłącznie dla chorych na gruźlicę, jaglicę, choroby psychiczne lub epilepsję albo dla rehabilitowanych po przebytej chorobie Heinego-Medina bądź Little'a, w zakładach odwykowych, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których przebywają tacy chorzy;
- 3) w zakładach, w których praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni radu lub innych ciał promieniotwórczych;
- 4) w Lecznicy Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej;
- 5) w Instytucie Gruźlicy;
- 6) w ambulatoriach (ambulansach, kolumnach) ruchomych, jeżeli do ich podstawowych czynności należy uczestniczenie w zespołach wyjazdowych;
- 7) w pracowniach bakteriologicznych, chemiczno-analitycznych, serologicznych, chemicznych, schorzeń jelitowych, parazytologicznych lub cytologicznych, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których są prowadzone badania, lub w zmywalni szkła laboratoryjnego;
- 8) w pracowniach suchej plazmy, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których odbywa się produkcja suchej plazmy;
- 9) w stacjach pogotowia ratunkowego przy wykonywaniu czynności z zakresu działalności podstawowej lub czynności dyspozytora;
- 10) w zakładach specjalnych pomocy społecznej dla umysłowo niedorozwiniętych, psychicznie chorych chłopców lub dzieci głęboko niedorozwiniętych umysłowo oraz w zakładach rehabilitacji inwalidów;
- 11) na oddziałach (pododdziałach, przy łóżkach wydzielonych w odrębnych salach) dla wcześniaków;

- 12) na oddziałach, salach, w klinikach i przychodniach (poradniach) neurologicznych i neurochirurgicznych;
- 13) w zakładach (oddziałach, pododdziałach) dla dzieci głęboko upośledzonych i dzieci kalekich bądź przy wykonywaniu opieki higieniczno-lekarskiej nad takimi dziećmi;
- 14) w poradniach przeciwalkoholowych;
- 15) w zakładach leczniczo-zapobiegawczych przy zakładach pracy, jeżeli do ich obowiązków należy udzielanie pomocy w służbie leczniczej i wewnątrz inych urządzeń pod zwiększonym ciśnieniem atmosferycznym albo pod ziemią.

5. Do szczebla „E” zaszerogowuje się pracowników zatrudnionych:

- 1) w stacjach sanitarno-epidemiologicznych, stacjach sanitarnych kolei państwowych, kolumnach sanitarnych, zakładach dezynfekcyjno-kąpielowych oraz w instytutach stanowiących aparat naukowo-badawczy służby sanitarno-epidemiologicznej — przy wykonywaniu czynności w zakresie działalności podstawowej;
- 2) na oddziałach psychiatrii sądowej;
- 3) w szpitalach, klinikach i sanatoriach psychiatrycznych na oddziałach (pododdziałach, przy łóżkach wydzielonych na odrębnych salach) przeznaczonych dla chorych na gruźlicę;
- 4) starszych felczerów, felczerów i instruktorów higieny zatrudnionych w przychodniach lub ośrodkach zdrowia wyłącznie przy wykonywaniu zadań sanitarno-epidemiologicznych.

§ 3. Kontrolerzy sanitarni, z wyjątkiem wykonujących czynności sanitarno-epidemiologiczne, otrzymują uposażenie podstawowe według szczebla „A”. Kontrolerom sanitarnym wykonującym czynności sanitarno-epidemiologiczne przyznaje się uposażenie podstawowe według szczebla „B”.

§ 4. Techników i uprawnionych techników dentystycznych, których uposażenie określone zostało w § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia techników i uprawnionych techników dentystycznych (Dz. U. Nr 20, poz. 125), zalicza się do poszczególnych szczebli uposażenia według następujących zasad:

- 1) uposażenie podstawowe według szczebla „A” przyznaje się wszystkim technikom i uprawnionym technikom dentystycznym, z wyjątkiem wymienionych w pkt 2 i 3;
- 2) do szczebla „B” zaszerogowuje się techników i uprawnionych techników dentystycznych zatrudnionych w protezowniach dentystycznych lub ortodontycznych;
- 3) do szczebla „C” zaszerogowuje się techników i uprawnionych techników dentystycznych zatrudnionych w zakładach lub protezowniach dentystycznych lub ortodontycznych przeznaczonych wyłącznie dla osób chorych na gruźlicę oraz techników i uprawnionych techników dentystycznych zatrudnionych w Lecznicy Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 5. 1. Pracownik zatrudniony w zakładzie, w którym określony wyższy szczebel stawek przysługuje tylko w niektórych komórkach — ma prawo do uposażenia według stawek tego szczebla, jeżeli podstawowym jego miejscem zatrudnienia jest komórka, w której stosuje się dany szczebel uposażenia.

2. W razie przejścia pracownika do pracy w innej komórce organizacyjnej lub do innego rodzaju pracy, w której obowiązuje wyższy szczebel uposażenia podstawowego, pracownik otrzymuje uposażenie według odpowiedniego szczebla z dniem pierwszym najbliższego miesiąca.

3. W razie przejścia do pracy w innej komórce organizacyjnej lub innego rodzaju pracy, w której obowiązuje niższy szczebel uposażenia podstawowego, pracownik otrzy-

muje niższe uposażenie za uprzednim wypowiedzeniem zgodnie z przepisami prawa pracy.

4. Obowiązek wypowiedzania stawki uposażenia podstawowego nie dotyczy wypadków, w których pracownik został zaseregowany do wyższego szczebla uposażenia na podstawie decyzji o przesunięciu do innej komórki organizacyjnej na czas ściśle określony. Czasowe przesunięcie, o którym mowa wyżej, nie może przekraczać trzech miesięcy.

5. Pracownik zatrudniony w zakładzie (komórce organizacyjnej), przeznaczonym na okres nasilenia chorób zakaźnych na danym terenie wyłącznie dla chorych zakaźnie — ma prawo do uposażenia według szczebla D tabeli płac tylko za czas przepracowany w okresie przebywania chorych zakaźnie w tym zakładzie (komórce organizacyjnej).

§ 6. Przepis § 5 ust. 3 nie dotyczy wypadków przesunięcia kobiety ciężarnej do pracy lżejszej lub nieszkodliwej

dla zdrowia. W takim wypadku przysługuje wynagrodzenie według wyższej stawki uposażenia do czasu ukończenia przerwy w pracy, przysługującej w związku z porodem.

§ 7. W odniesieniu do grup zawodowych wyszczególnionych w niniejszym zarządzeniu uchyla się zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie wysokości dodatków specjalnych dla pracowników zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia i zakładach pomocy społecznej w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia oraz zasad wypłacania tych dodatków (Monitor Polski Nr 96, poz. 522).

§ 8. Utrzymuje się moc zarządzenia wymienionego w § 7 w stosunku do instruktorów gimnastyki leczniczej i logopedów.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1966 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej. *J. Sztachelski*